

TY, KTÓRA MIESZKASZ W OGRODACH (Pnp 8, Dodatki)

K. ^a Ty, która mieszkasz w ogrodach, ^d
^F gdzie drухowie nasłuchują twego ^E głosu.
^F Daj mi go usłyszeć!
^E Daj mi go usłyszeć!

^A W. Uchodź, mój kochany,
^E biegnij jak gazela,
^{fis} niby młody jeleń
^E schroń się na pachnące ^A wzgórza!

K.+W. ^a Jestem w Jego oczach ^d
^a jako ta, która znalazła pokój.
^E Moja winnica jest tu, tu przede mną. ^a
^E Moja winnica jest tu, tu przede mną. ^a

^A W. Uchodź, mój kochany,
^E biegnij jak gazela,
^{fis} niby młody jeleń
^E schroń się na pachnące ^A wzgórza!

^a K. Ty, która mieszkasz w ogrodach ^d ...

Kościół przez Chrześc został wprowadzony do ogrodów Królestwa, „gdzie drухowie nasłuchują Twego głosu”.

Tam Kościół, który stał się matką i nauczycielką wszystkich narodów, dzięki doświadczeniu miłości, jakiej doznał, poprzez cierpienia, radości, upadki i powstania oraz – możemy powiedzieć – poprzez Historię Zbawienia, którą wyraża Pieśń nad Pieśniami, zostaje zaproszony przez Oblubieńca, aby słuchać Jego głosu w ostatecznym pragnieniu.

Oblubienica-Kościół odpowiada eschatologicznym krzykiem paschalnym: to czego doświadczyła, czego się dowiedziała o Oblubieńcu, rodzi w niej pragnienie ostatecznego wyjścia, ucieczki z Nim „na pachnące wzgórza”, to znaczy do Nieba, gdzie będzie wolna na zawsze.